

พิรภาร์ ลินปนวัสด์ 2549: ความเครียด การจัดการความเครียด และการปรับตัวของนิสิต นักศึกษา
มหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขา
จิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ฯ อรี เพชรผุด, Ph.D.
180 หน้า
ISBN 974-16-1732-1

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความเครียด วิธีการจัดการความเครียด และระดับ
การปรับตัว 2) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อระดับความเครียด วิธีการจัดการความเครียด และระดับ
การปรับตัว 3) เพื่อศึกษายุคกิลกภาพที่ส่งผลต่อระดับความเครียด วิธีการจัดการความเครียด และระดับการ
ปรับตัว 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเครียด วิธีการจัดการความเครียด และระดับการปรับตัว
ของนิสิต นักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐบาล และมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 420 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ สัด比ที่ใช้คือ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า E-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test การทดสอบ
ความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า 1) นิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเครียดอยู่ในระดับค่า มีบุคลิกภาพแบบ บี มีการ
จัดการความเครียดแบบบุ่งแก่ไขที่ปัจจุหา และมีการปรับตัวทางด้านครอบครัวต่ำ มีการปรับตัวแต่ละด้าน อยู่
ในระดับปานกลาง ยกเว้นทางด้านครอบครัว ซึ่งมีการปรับตัวต่ำ 2) นิสิต นักศึกษาที่มีรายได้ที่ได้รับ และ
รายจ่ายแตกต่างกัน มีความเครียดแตกต่างกัน และนิสิตที่มีคุณะแตกต่างกัน มีการจัดการกับความเครียด
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นิสิต นักศึกษาที่มีสาขาวิชา รายได้ที่ได้รับ รายจ่าย และ
ที่พักอาศัยจะมีความเครียดแตกต่างกัน มีการปรับตัวทางด้านครอบครัว สุขภาพ สังคม และอารมณ์แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัว และมี
ความสัมพันธ์ทางลบกับการจัดการกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 5) การจัดการกับ
ความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางด้านสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001